

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku po sucu Siniši Gudelju, kao sucu pojedincu uz sudjelovanje zapisničara Sanje Krstanović u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Ivana Rončevića kojeg brani braniteljica po izboru Vlasta Šteher, odvjetnica iz Našica, zbog kaz. djela iz čl. 217 st. 1 t. 1 u svezi sa čl. 216 st. 1 KZ-a/97, povodom optužnog prijedloga Općinskog državnog odvjetništva u Našicama broj K-DO-91/11 od 14. lipnja 2011. godine , a nakon održane i dovršene glavne javne rasprave dana 14. listopada 2026. u prisutnosti ZODO u Osijeku Valentina Samardžića, okrivljenika Ivana Rončevića, branitelja okrivljenika po izboru Vlaste Šteher odvjetnice iz Našica, , a u odsutnosti predstavnika oštećenika T.D "Red Eadle Project and Tlwicklungs" Gmbh, presude izrečene i javno objavljene dana 19. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I/Temeljem čl. 453. t. 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 7/11 – Odluka Ustavnog suda i 143/12, 56/13 i 145/13, 152/14,70/17,126/19, 130/20 , 80/22 , 36/24 , 72/25 i 13/26 u nastavku teksta ZKP/08)

Okrivljenik Ivan Rončević zvani " Roks" OIB: 58948376367 sin Nenada i Evice rođ. Kereg , rođen 06.travnja 1989.g u Našicama, prebiva u Velimirovcu, Braće Radića 16, Hrvat, državljanin RH , kuhar po zanimanju sa završenom srednjom školom , zaposlen bez djece, vojsku nije služio, bez imovine, do sada neosuđivan , brani se sa slobode

o s l o b a đ a s e o p t u ž b e

da bi:
dana 28. veljače 2011.g. u Republici Austriji u mjestu KIrchberg, u Tirolu, u hotelu "Red eagle " , Moselgasse 7, vlasništvo trgovačkog društva "Red eagle project and wicklungs" Gmb H , u kojem je boravio, u nakani da zadrži sav novac koji pronađe , metalnom polugom nasilno otvorio vrata ureda koji se nalazio u blizini njegove sobe i ušao u unutrašnjost istog , gdje je ključem kojega je pronašao u ormaru otvorio sef iz kojeg je uzeo i za sebe zadržao novac u iznosu od 20.000 eura u protuvrijednosti od 147.960,00 kuna.

dakle, provaljivanjem da dođe do stvari iz zatvorenih soba, tuđu pokretnu stvar oduzeo drugome s ciljem da ju protupravno prisvoji

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv imovine – teškom krađom opisano u iz članku 217. stavak 1. točka1. u vezi sa člankom 216.stavak 1. Kaznenog zakona (NN 110/97, 27/98, 129/00, 51/01, 111/03,190/03-Odluka Ustavnog suda, 105/04, 84/05,71/06, 110/07,152/08- u nastavku teksta KZ/97) a kažnjivo po članku 217.stavak1. KZ/97

III/Temeljem članka 158. stavak 3. ZKP/08 oštećenik oštećenik trgovačko društvo "Red eagle project and wicklungs" Gmb H se s ostvarenjem imovinskopravnog zahtjeva upućuje u parnicu u cijelosti.

IV/ Temeljem čl. 149. st. 1. u svezi čl. 145. st. 2. t. 1. do 5. ZKP/08 troškovi ovog kaznenog postupka u cijelosti padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

1.Općinsko državno odvjetništvo u Našicama je optužnim prijedlogom broj K-DO-91/11 od 14. lipnja 2011. godine optužilo Ivana Rončevića zbog kaznenog djela protiv imovine- teškom krađom, opisano po članku 217 stavak 1. točka 1. u svezi sa člankom 216 stavak 1 KZ-a, a kažnjivo po čl. 217 st. 1 KZ-a/97, počinjenog na način i u vrijeme kako se to pobliže navodi u izreci ove presude.

2.Okrivljenik Ivan Rončević očitovao se osnovanosti optužnog akta na način da ga u potpunosti razumije, izjavio je da ne priznaje učin kaznenog djela za koje se tereti i da se ne smatra krivim, a nije prihvatio niti predloženu kaznu.

3.U svojoj obrani je između ostalog naveo da je po zanimanju kuhar i da je od prosinca 2010.g. pa do kraja veljače 2011.g. radio u Republici Austriji upravo u hotelu oštećenika. Radio je neprijavljeno jer je imao turističku vizu koja traje tri mjeseca. Za predmetni događaj navodi da je u noćnim satima radio u baru ovog hotela zajedno sa zaposlenicom hotela tajnicom Nicole. Po prestanku rada otišao je spavati u svoju sobu koja se nalazila u neposrednoj blizini ureda tajnice hotela Nicole, a ona je otišla kući. Rezervni ključevi te prostorije nalazili su se u baru i bili su dostupni ostalim djelatnicima hotela. Nakon što je legao spavati u svoju sobu, začuo je buku. Poslao je putem mobitela poruku, majstoru hotela Gabrielu u smislu da čuje buku i da provjeri što se događa, ali mu Gabriel nije ništa odgovorio. Sutradan se probudio oko šest sati u namjeri da nastavi sa poslom, a na posao je došla i Nicol. Prethodno su on i Gabriel obišli prostor i nisu primijetili nikakve tragove provale u uredu tajnice. Nicole je tek oko 11 sati saopćila da je u ured izvršena provala. U uredu se nalazio i sef u kojem su se držali razni dokumenti i utržak tj. novac. Ključevi tog sefa također su se nalazili u prostoriji ureda i svatko tko bi ušao u prostoriju mogao je tim originalnim ključem otvoriti sef i iz njega uzeti sav sadržaj. O provali je obaviještena policija i bio je na ispitivanju u policiji kao i Nicole. U policiji je iskazivao bez tumača, na engleskom jeziku, a policija je s engleskog prevodila na njemački. Nakon ispitivanja u policiji nastavio je raditi u hotelu. U međuvremenu je s Gabrielom krenuo u Republiku Hrvatsku kako bi se ponovno vratio i ostvario novi boravak u Austriji na tri mjeseca , tj. nastavio raditi u ovom hotelu neprijavljeno. Na graničnom

prijelazu policijski službenici Republike Hrvatske vršili su njegovu i Gabrielovu pretragu. Po ponovnom povratku u hotel radio je par dana ali su u to vrijeme bila neprestana policijska ispitivanja oko ovog događaja. Policijski šefovi su priopćili Nicole da će protiv njega biti određen pritvor, što mu je ona prenijela, pa je odlučio napustiti hotel i Republiku Austriju. Prije nego što se odlučio napustiti hotel na komadu papira je napisao poruku i ostavio ispred ureda Nicole, u kojoj je između ostaloga naveo, kako ne želi završiti u pritvoru jer je mlad i nema veze s predmetnim događajima. Još je nadodao kako su Gabriel i on ujutro prilikom obilaska hotela došli i do vrata ureda ispred kojeg se nalazio jedan papirić "račun" , taj račun je Gabriel podigao s poda i bacio ga u koš koji se nalazio u WC-u, a WC je bio dva metra udaljen od ureda. Sobu koju je koristio u hotelu nije dijelio s nikim, bila je uvijek zaključana pa i onda kada je on boravio u sobi. Postavljeni imovinskopravni zahtjev oštećenika u cijelosti je osporio.

4.Tijekom dokaznog postupka sud je u svojstvu svjedoka ispitao predstavnika oštećenika Haller Wolfganga, te svjedoka Gabriela Buzila i Christiana Krimbahera,, kao i uz suglasnost stranaka donio rješenje kojim je pročitao i izvršio uvid zapisnik o očevidu (slika hotelske sobe) PP Tirol, vrši se uvid u račun od 1. listopada 2010. na listu 111 spisa , čita se ovosudni zapisnik K-319/2016-27 od 12. 12. 2019. s iskazima svjedoka Gabriela Buzile, čita se ovosudni zapisnik K-319/2019- od 16.02. 2010. s iskazom predstavnika oštećenika Wolfgang Haller i postavljenim imovinskopravnim zahtjevom kojeg okrivljenik u cijelosti osporava, skicu na listu 266 koju je na raspravi sačinio predstavnik oštećenika Wolfgang Haller, ovosudni zapisnik K- 650/2021 od 8. lipnja 2022. s iskazom svjedoka Christiana Krimbahera, zapisnik o ispitivanju sačinjen po nadležnom tijelu R Austrije svjedoka Nicole Depauli od 16. srpnja 2026. , zapisnik o ispitivanju sačinjen po nadležnom tijelu R Austrije svjedoka Andrea Miškić od 16. srpnja 2026., obavijest nadležnog tijela R Austrije o nemogućnosti ispitivanja svjedoka Alije Beckera jer se svjedok ne nalazi u Austriji.

5.Nadalje je sud donio rješenje kojim je odbio dokazni prijedlog ODO za ispitivanjem u svojstvu svjedoka Alije Beker, jer je dokazni prijedlog ODO-a za ispitivanjem u svojstvu svjedoka neprikladan dokaz obzirom da se imenovani nalazi na nepoznatoj adresi koja se nije mogla utvrditi niti putem policije odnosno Interpola, austrijske vlasti su također dostavile podatak da se imenovani ne nalazi na području Republike Austrije pa sud zaključuje da bi daljnji pokušaj ispitivanja navedenog svjedoka vodio samo ka odugovlačenju ovog kaznenog postupka koji ionako dugo traje , a izvođenjem navedenog dokaza ne bi se po mišljenju suda utvrdilo bitno drugačije činjenično stanje od postojećeg.

6.Predstavnik oštećenika kao svjedok Wolfgang Haller, iskazuje da je u inkriminirano vrijeme bio voditelj hotela , a kako se u to vrijeme otvarala i nova picerija na preporuku jednog od zaposlenika došao je okrivljenik radi obavljanja svih kuharskih poslova i pripremu pica, jer je okrivljenik po zanimanju kuhar. Okrivljenik je zasnovao radni odnos u hotelu na poslovima kuhara i radio je dva do tri mjeseca. Hotel je imao i zaposlenicu Nicole Gastl koja je bila zadužena za isplatu plaća, a radila je i kao recepcionar i vodila brigu o smještaju. Svjedok tvrdi da su okrivljenik i Gastl bili u intimnoj vezi. Kritične noći je sav novac za isplatu plaća djelatnicima dao Nicole Gastl. Novac se nalazio u sefu, a sef se nalazio u uredu, u posebnoj prostoriji. Ključ od sefa imala je Nicole Gastl. Soba gdje je bio smješten okrivljenik bila je u neposrednoj blizini tog ureda, odnosno prostorije u kojoj se sef nalazio. Smatra da

ukoliko se provala dogodila, da bi to okrivljenik morao čuti, jer su tanki zidovi koji su dijelili ovu prostoriju od okrivljenikove. Nicole Gastl je ključ od tog sefa i prostorije ureda , kao i prostorije u kojoj se sef nalazio nosila kući. Svjedok potom ističe da su te noći na klupi sjedili Nicole Gastl i okrivljenik, i pili, a ta klupa se nalazila u posebnoj prostoriji koja vodi prema sauni i udaljena je dva metra od prostorije gdje se nalazio sef. U prostoriji u kojoj se nalazio sef postojala su dvoja vrata, a radi se o sigurnosnim vratima za zaštitu od požara, svjedok je nacrtao i tlocrt prostorije te pojasnio koje se sve prostorije nalaze i što predstavljaju i gdje je glavni ulaz i ostali. Nicole Gastl mu je rekla da je te večeri zaboravila ključeve od ureda i da ih je ostavila na regalu, u uredu. Provaljena su vrata uz koja se nalazi ormar sa ključevima na način da je okvir vrata u blizini brave bio oštećen , a vrata ormara koji se nalazio u neposrednoj blizini tih vrata bila su otvorena. Sef je bio otvoren s ključevima u bravi. Vrata sefa su bila otvorena, novaca nije bilo. U sefu je bilo 20 000 eura za plaće i oko dvije do tri tisuće eura od utrška od prenočišta, dale maksimalno 23 000 eura, a najmanje 20 000 eura. Postavlja imovinsko pravni zahtjev u iznosu od 20 000 eura , bez zakonskih zateznih kamata. Svjedok je još naveo kako se ne može sjetiti osobe po ime Andrea Toth, jer je bilo 50 zaposlenih. Za Kristiana Krimbachera navodi da je dioničar, ali ne i zaposlenik hotela, Alija Becker je u to vrijeme kuhinjskom osoblju hotela pokazivao kako se prave pice, a Gabriel Buzila je radio kao majstor na održavanju. Svjedok još nadodaje da je kritične zgode osobno prikupio utržak novca odnio ga kući, prebrojao i predao Nicole Gastl, prethodno ga odvojivši u koverte radi plaća. Inventura nije rađena nakon provale jer ništa osim novca nije otuđeno. U to vrijeme u hotelu su bili i gosti. Radno vrijeme recepcije je bilo od 8 ujutro do 20, 30 sati. Bar je radio do 21 ili 22 sata, a kada Nicole zaključa sve prostorije onda prestaje sa radom bilo bar bilo recepcija. Nitko ne kontrolira kretanje gostiju u hotelu.

7.Svjedok Gabriel Buzila iskazuje da je kritične zgode radio u hotelu kao majstor na održavanju, a poznavao je i okrivljenika koji je tada u istom hotelu radio kao kuhar. Ne može se sjetiti točno datuma, ali pri dolasku policije nalazio se u podrumskim prostorijama hotela. Navodi kako je okrivljenikova soba bila u blizini recepcije hotela odnosno mjesta gdje je novac nestao , njegova soba da je bila u podrumskih prostorijama hotela. Od okrivljenika je dobio SMS poruku, ne zna točno u koje vrijeme, ali je bilo oko 4 sata ujutro u kojoj mu okrivljenik navodi da čuje buku u hotelu i da se plaši. To okrivljenikovu poruku dao je na uvid austrijskoj policiji. Prilikom vršenja očevida po policiji netko od osoblja hotela ga je pozvao u sobu gdje je provaljeno, došao je na to mjesto, ali mu policija nije dozvolila prići bliže. Netko od osoba hotela mu je rekao da je iz sefa koji se nalazio u toj prostoriji otuđen sav novac. Ne zna točno koliko je novca otuđeno i o kakvom se novcu radi, ali zna da je tog dana hotel bio pun gostiju. Tih dana je okrivljeniku isticala viza pa ga je okrivljenik zamolio da ga poveze u Hrvatsku radi izdavanja nove što je i učinio i odvezao ga u blizini Našica. Osoblje hotela mu je dozvolilo da okrivljenika poveze u Hrvatsku i zamolilo ga da prati što okrivljenik govori i čini u periodu kada je s njim. Okrivljenik i on nisu ništa pričali o događaju, a nakon što je okrivljenik ishodio novu vizu zajedno su se vratili raditi u hotel. Još je pojasnio da tijekom noći kada je provala izvršena nije vidio okrivljenika, poruku koju mu je okrivljenik poslao pročitao je tek kada se probudio, otprilike u šest do sedam sati ujutro, a okrivljenika je koliko se sjeća prvi puta vidio u osam ili devet sati ujutro nakon provale kada je bio kod njega u sobi i plakao, koliko ga je mogao razumjeti, plakao je iz razloga što ga se sumnjičilo da je on počinitelj te provale. Poznata mu je osoba po imenu Nicole Gastl, koja je bila recepcionar u hotelu. S njom nije razgovarao o provali , a koliko mu je poznato i nju

su sumnjičili za provalu jer je po njegovim saznanjima u to vrijeme bila u intimnoj vezi sa okrivljenikom. Ne sjeća se da bi mu Nicole Gast išta govorila da je nešto pronašla u okrivljenikovoj sobi nakon provale. Ne može se sjetiti da li je prilikom popravka provaljenih vrata bacio kakve račune ili papiriće iz tog ureda u koji je provaljeno. Nije mu poznato da li je nakon okrivljenikova povratka iz Hrvatske u Austriju pretraživana hotelska soba u kojoj je okrivljenik boravio. Također se ne sjeća da je okrivljenik u SMS poruci koju mu je poslao od njega tražio da pregleda hotel zbog buke koju je čuo, ali ističe da je te noći hotel bio pun gostiju iz Nizozemske koji su se kretali po hotelu od biljar sale i bara, također su se nalazili i u sauni, jer su svi ti sadržaji bili na jednoj razini hotela, relativno blizu se nalazila i recepcija koja je bila udaljena šest do sedam metara od drugih prostorija sa opisanim sadržajima. Ne zna da li je netko od osoblja bio na recepciji dok su gosti hotela poput Nizozemaca bili u drugim prostorijama, a on je otišao leći najkasnije oko 22 sata. Opisuje da je recepcija uobičajeno radila dok je bila recepcionarka Nicole, a poslije je zaključavana i nitko od osoblja nije bio na recepciji. Također nitko od osoblja hotela nije bio zadužen za kontrolu gostiju i način njihova kretanja te korištenja ostalih sadržaja hotela. Niti ulazna vrata hotela nisu bila zaključana cijelu noć. Svjedok je još pojasnio kada je vozio okrivljenika u Republiku Hrvatsku , da je na graničnom prijelazu izvršen pregled njegovog automobila, ne zna iz kojeg razloga. Okrivljenik kod sebe tada nije imao nikakvih vrjednijih stvari osim sitnih poklona , a na prijelazu su morali otvoriti gepek i putne torbe. Nadalje je pojasnio da su se ključevi od recepcije nalazili kod Nicole Gastl, kao i ključevi od sefa jer je ona imala ovlaštenje rukovati s novcem. Bar hotela je radio sve dok je bilo gostiju. Nicole Gastl je također zaključavala bar i bila je odgovorna za prihode koje bi bar ostvario. Nicole je radila u baru kao i osoba po imenu Marija, a također i bračni par iz Australije. Povremeno je u to vrijeme u pečenjarnici hotela radio i Alija Becker, uglavnom pripremajući pice. Ne sjeća se da li je prilikom ulaska u prostoriju u kojoj je izvršena provala odnosno na hodniku pronašao bilo kakav papir koji bi bacio u smeće.

8.Svjedok Christian Krimbaher, iskazuje da je u inkriminirano vrijeme bio suvlasnik predmetnog hotela koji više ne postoji. Pojašnjava kako je uobičajeno kada boravi više gostiju u hotelu, što je konkretno bio slučaj da se nalazi i veći iznos novca. Od svog partnera je obaviješten da je u sefu bilo položeno preko 20.000,00 eura. Opisuje da je to novac koji se inače polaže na račun hotela međutim nije se mogao položiti idućeg dana pa je zadržan u sefu, a radilo se o novcu koji u stvari predstavlja plaće zaposlenika. Brigu o tom novcu vodila je tadašnja tajnica Nicole Gastl. Od svog partnera je tek sutradan saznao da je provaljeno u prostoriju u koju je i sam ušao i vidio da je sve razbacano. Ključ od sefa je imala samo Nicole Gastl, a od prostrije je sigurno imala ključ Nicole Gastl, a možda i njegov partner Wolfgang Haller. Kada je došao na lice mjesta zatekao je policiju, Nicole Gastl i poslovnog partnera Wolfgang Hallera. Ne zna gdje je u tom trenutku bio okrivljenik Ivan Rončević. Ivan Rončević je u to vrijeme radio kao kuhar u hotelu, a po njegovim saznanjima bio je i u intimnoj vezi sa Nicole Gastl. U to vrijeme Ivan Rončević ne samo što je radio u hotelu nego je i boravio u hotelu, ali ne zna točno u kojoj sobi i da li je ta soba u blizini mjesta gdje je izvršena provala. Poznato mu je da su sobu u kojoj je boravio okrivljenik pretraživali policija, i njegov poslovni partner Wolfgang Haller i koliko mu je poznato bila je prisutna Nicole Gastl. Nemam nikakvih saznanja da li su prilikom te pretrage pronađene bilo kakve okrivljenikove stvari predmeti ili dokumentacija koja pripada hotelu, samo mu je poznato da prilikom te pretrage nije pronađen novac koji je otuđen. Kratko je bio prisutan u hotelu, misli da je za vrijeme te pretrage i cijelog

postupka utvrđivanja tj. očevida policijskog bio prisutan i okrivljenik Rončević , ali nije u to siguran. Nema nekakvih posebnih saznanja o ovom događaju osim ovoga što je naveo. Nikada nije osobno imao pristup sefu i ne zna što se u sefu nalazilo misli da je bio samo novac. Ključ od sefa imala je samo Nicole Gastl , on je bio skriven na određenom mjestu i taj dan kada je izvršena provala je ključ bio skriven na tom mjestu, nije ga imala kod sebe. Još jednom pojašnjava da je ključ često imala kod sebe Nicole Gastl, a nekada ga je znala sakriti na određeno mjesto. Kritične zgode ga je sakrila na određeno mjesto. Ne zna koje je to mjesto na koje je Nicole Gastl skrivala ključ. Nije siguran da je za to mjesto gdje je skrivala ključ znala samo Nicole Gastl. Po njegovim saznanjima uvijek je u sefu bio određeni iznos novca, koji bi se ostavljao radi isplate dobavljačima, ali tog dana je bio veći iznos novca koji je odvojen za isplate plaća zaposlenika, međutim o kojim točno iznosima se radilo nije upoznat, o tome je vodio brigu njegov poslovni partner. Ne zna da li su prilikom pretrage okrivljenikove sobe pronađeni i neki financijski dokumenti koji bi pripadali hotelu. Nije bio prisutan na mjestu događaja kada je došla policija pa ne zna ni da li je bio prisutan okrivljenik tom trenutku. Ne zna kada je okrivljenik napustio hotel. Hotel više ne postoji , ali postoji trgovačko društvo Red Eagle koje je u potpunosti prije dvije godine preuzeo njegov partner Wolfgang Haller . On je u tom društvu bio samo suvlasnik. Njemu je Wolfgang Haller rekao da se 28. 02. 2011. nisu mogla položiti na račun novčana sredstva i da su ostala u sefu kako bi se položila 1. ožujka . Prema njegovim saznanju novac se nije nosio položiti na bankovni račun jer je trebalo isplatiti plaće radnicima, s time što napominje da on nije ništa radio oko samih isplata plaća i načina na koji su isplaćivane mu je nepoznat. Nisu imali poseban registar oko evidencije novaca, imali su evidenciju ulaza i izlaza novca, to je radila Nicole Gastl, konkretno novac je skupljen od boravka gostiju kojima je izdan račun za pružene hotelske usluge. Uobičajeni način tadašnjem poslovanja hotela je bio da se plaće zaposlenima isplaćuju u gotovini, a ne putem njihovih računa. Ne može se sjetiti da li je nakon izvršene provale okrivljenik nastavio raditi u hotelu. Nikada nije rekao da je okrivljenik počinitelj predmetne krađe i ne zna tko je to napravio. Nakon izvršene provale on je o njoj razgovarao samo sa svojim poslovnim partnerom Wolfgang Haller nije razgovarao sa nikim drugim, ni sa Nicole, ni sa okrivljenikom ni sa ostalim zaposlenicima. U tom razgovoru niti njegov poslovni partner nije rekao da bi okrivljenik počinio tu krađu. To je bila stvar policijske procjene , policija je u svom postupanju sumnjičila okrivljenika kao mogućeg počinitelja.

9.U ponovljenom postupku putem Europskog istražnog naslova ispitana je u svojstvu svjedoka Andrea Miškić koja je navela da je okrivljenik radio u Hrvatskoj kao školovani kuhar, a nakon toga je došao u Austriju preko Alije Beckera i zaposlio se u Kirchbergu in Tirol. Ivan i Alija su se upoznali preko nje. Alija ju je obavijestio o krađi novca iz hotela u Kirchbergu in Tirol, također joj je Alija rekao da se sumnja na Ivana. Sjeća se da joj je Alija rekao kako je Ivan otišao natrag u Hrvatsku, ali napominje da Aliji nije vjerovala. S Ivanom je povremeno telefonski razgovarala, a viđali su se vrlo rijetko jer je Ivan većinu vremena radio u hotelu. Ništa neobično kod Ivana joj nije upalo u oči i ne može zamisliti da bi Ivan ukrao novac. Za Aliju Beckera navodi da je tada bio njen šef u piceriji u Worglu, međutim obrt za piceriju tada je bio registriran na njezino ime. Alija je istodobno radio kao kuhar u hotelu u Kirchbergu in Tirol i tijekom godina rada Alija je napravio puno dugova te je na kraju podmetnuo požar u piceriji u Worglu kako bi od osiguranja dobio novac. Ta prijevara je tada otkrivena, a ona je zbog opasnosti od prikrivanja dokaza nekoliko mjeseci provela u istražnom zatvoru. Alija je tada odmah pobjegao i do danas je u bijegu. Zbog Alije je gotovo 10 godina

bila u stečaju i imala je dugove u iznosu od 300 do 400 tisuća eura. Taj se događaj dogodio nakon događaja u hotelu u Kirchbergu in Tirol. Na dan kada je novac ukraden u hotelu Alija je otputovao u Kirchberg in Tirol. Zašto je tamo otišao ne zna, ali se sjeća da je hotel tada imao neradni dan. Alija je radio kao kuhar u hotelu, ali je uobičajno radio i živio kod nje u Worglu, kada je imao slobodan dan u hotelu uvijek je radio kod nje u Worglu osim toga dana. Aliju nakon toga više nikada nije vidjela.

10.Putem Europskog istražnog naslova ispitana je u svojstvu svjedoka Nicol Erika Depauli koja iskazuje da je u inkriminiranom razdoblju radila kao recepcionarka u hotelu T.D "Red Eadle Project and Tlwicklungs" Gmbh uTirolu, s Ivanom Rončevićem je tada imala kratku ljubavnu vezu i upoznala ga je na poslu. Svi ostali su joj bili radni kolege s kojima nije imala nikakav poseban odnos. Kritične zgode kao i obično došla je na posao i kada je ušla u svoj ured utvrdila je da je sve bilo ispreturano. Detalja o načinu zaključavanja sefa u uredu više se ne može točno sjetiti i ne može reći jesu li vrata ureda bila zaključana ili otvorena. Kada je vidjela nered i razbacane stvari odmah je nazvala jednog od šefova, a nakon toga su došli šefovi i policija koja je izuzela tragove i provela očevid. Opisujući sef u uredu iskazuje da se radilo se o hotelskom sefu u kojem se čuvao novac brojnih gostiju. Da se taj sef nalazi u uredu i da se u njemu čuva novac tada su svi znali. Za sef je postojao ključ koji je uvijek bio skriven u uredu. Službeno su samo šefovi i ona znali gdje se nalazi ključ, međutim vjeruje da je mjesto skrivanja bilo poznato i drugim osobama. Ključ se uvijek nalazio na zidnom ormariću nekoliko metara udaljenom od sefa. U vrijeme krađe u sefu se nalazila relativno velika količina novca jer su se tada plaće još uvijek isplaćivale u gotovini, a novac za zaposlenike bio je već pripremljen. Tu pripremu novca je ona obavila. Da se novac za plaće čuvao u sefu vjeruje da je bilo poznato većini kolega. O noći kada se dogodila krađa ne može puno reći jer tada nije bila u hotelu. Također ne može navesti nikakve sumnjive okolnosti vezane uz radne kolege jer zapravo sve bilo normalno. Ivana opisuje kao vrlo dragog radnog kolegu i čovjeka, ne može zamisliti da bi on ukrao novac. Nakon događaja još je ponekad vidjela Ivanove fotografije na Fejsu međutim niti u jednom trenutku nisu imali osobni kontakt. S Ivanom je tada još jednom ili dva puta telefonski razgovarala, ali više ne može točno reći je li to bilo prije ili neposredno nakon događaja. Ne zna gdje se Ivan sada nalazi. Kada je Ivan nestao nazvao ju je Christian Krimbaher, dok je putovao na posao i rekao joj da je Ivan otišao. Što se točno nakon toga dogodilo više se ne može sjetiti. Nema nikakvu sumnju tko bi tada mogao ukrasti novac. Za Aliju Beckera navodi da je upravo on tada posredovao Ivanu za posao u hotelu. Za Beckera ne može ništa više reći, i u hotelu ga je vidjela samo nekoliko puta i nikada nisu imali ništa više od kratkog usputnog razgovora. Ne može zamisliti da bi Becker znao gdje se nalazio ključ sefa, a ne može reći je li znao gdje se nalazio sef.

11.Iz fotodokumentacije očevida sobe u kojoj je boravio okrivljenik sačinjene po PP Kirchvergberg/ Tirol od 08. ožujka 2011. godine vidljiva je slika okrivljenikove sobe na dan 04. ožujka 2011.g. u 08,.30 sati te da je soba bila u neredu, a u njoj nije bilo okrivljenika. Također je vidljiva i korpa za rublje pored koje se nalazio račun (obračun trezora). Navedeni račun vidljiv je i na listu 111 spisa predmeta.

12.Uvidom u izvadak iz KE za okrivljenika vidljivo je da on dosada nije osuđivan.

13.Nakon provedenog dokaznog postupka te ocjene svakog izvedenog dokaza zasebno i svih izvedenih dokaza zajedno u međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da nije dokazano da bi okrivljenik Ivan Rončević počinio kazneno djelo protiv imovine teškom krađom opisano u čl. 217 st. 1 t. 1. u vezi sa čl. 216 st. 1., a kažnjivo po članku 217. st.1. KZ/97 , na način i u vrijeme kako se to pobliže navodi u izreci ove presude, te ga je se uslijed nedostatka dokaza temeljem odredbi iz izreke presude oslobodio optužbe.

14.Ovakav zaključak sud izvodi ocjenom iskaza svjedoka predstavnika oštećenika Wolfganga Hallera, svjedoka Gabriela Buzila, Christiana Krimbahera, Nicol Erika Depauli i Andree Miškiš, čije iskaze sud ocjenjuje vjerodostojnim jer imenovani svjedoci okolnosno opisuju svoja saznanja iz predmetnog događaja, iako sud primjećuje da imenovani svjedoci nisu neposredni očevidci događaja, već o događaju imaju naknadna saznanja. Isti zaključak sud izvodi i na temelju ocjene izvedenih materijalnih dokaza posebno zapisnika o očevidu policije Tirol kao i materijalne dokumentacije, računa od 1. 10. 2010. , a uz to cijeneći i okrivljenikov iskaz, kojeg sud ocjenjuje kao iskren.

15.Na temelju ovih izvedenih dokaza sud smatra nedvojbeno utvrđene slijedeće odlučne, a nesporne činjenice:

16.Okrivljenik je u vrijeme inkriminacije boravio i radio kao kuhar u hotelu oštećenika , na raspolaganju je imao sobu koju je sam koristio, a koja je bila u neposrednoj blizini ureda tajnice hotela, i u kojoj je nalazio trezor sa originalnim ključem i novcem u trezoru točno neutvrđenog iznosa.

17.Nesporno je i da je kritične zgode u taj ured izvršena provala dana 28. siječnja 2011. te da je počinitelj originalnim ključem kojeg je pronašao u ormaru otvorio trezor iz kojeg je uzeo i za sebe zadržao točno neutvrđeni iznos novčanih sredstava, samo se pretpostavlja najmanje 20 000 eura, jer inventura nikada nije rađena , a predstavnik oštećenika svjedok Wolfgang Haller ne može se izjasniti o kojoj količini novca je riječ.

18.Nesporno je i da je u okrivljenikovoj sobi prilikom pretrage od strane policijskih službenika pronađen račun koji nedvojbeno pripada oštećeniku i koji se nalazio u trezoru jer služi kao financijsko knjigovodstvena dokumentacija oštećenika, ali je isto tako nesporno da je taj račun pronađen tek 4. ožujka 2011. godine, dakle nekoliko dana nakon izvršene provale i tek nakon što je okrivljenik napustio Republiku Austriju.

19.Sporna, a odlučna činjenica je, da li je upravo okrivljenik počinio kazneno djelo teške krađe provaljivanjem na način i u vrijeme kako se to navodi u izreci ove presude.

20.Po mišljenju suda upravo ta sporna, a odlučna činjenica niti u ponovljenom postupku nije nedvojbeno utvrđena tj. nije nedvojbeno utvrđeno da je upravo okrivljenik počinitelj kaznenog djela , a na način i u vrijeme kako ga se to tereti.

21.Okrivljenik u svojoj obrani poriče počinjenje kaznenog djela i ističe da je spavao u svojoj sobi koja je istina u neposrednoj blizini ureda u koji je provaljeno te da je čuo

budu u noćnim satima i da se uplašio te da je o tome obavijestio SMS porukom svoga prijatelja Gabriela Buzila s kojim je u ranim jutarnjim satima i obišao prostor hotela.

22.Svjedok Gabriel Buzila u svom iskazu potvrđuje da je od okrivljenika primio SMS poruku navedenog sadržaja, ali da ju je pročitao nekoliko sati poslije nego od kada ju je okrivljenik poslao , odnosno, oko šest do sedam sati ujutro.

23.Također sud primjećuje kako svjedok Buzila ističe kako je okrivljenik,a koliko se sjeća prvi puta vidio u osam ili devet sati ujutro nakon provale kada je bio kod njega u sobi i plakao iz razloga što ga se sumnjičilo kao počinitelja te provale.

24.Također svjedok Buzila iskazuje i da je okrivljenika nakon provale vozio u Republiku Hrvatsku radi produljenja vize , od osoblja hotela da je zamoljen da prati što okrivljenik govori i kako se ponaša te da je na graničnom prijelazu pretražen i automobil i njihove osobne stvari te da ništa od novaca nije pronađeno već da je okrivljenik kod sebe imao samo neke sitne obiteljske poklone, a ništa nije govorio za vrijeme puta o događaju.

25.Svjedok Buzila iskazuje kako je u to vrijeme u hotelu bilo gostiju poput Nizozemaca te da su se oni slobodno kretali po hotelu i prostorijama u neposrednoj blizini ureda u koji jek provaljeno bez nekog posebnog nadzora, a da su se ključevi od recepcije i ključevi od sefa nalazili kod Nicole Gastl koja je imala ovlaštenje rukovati s novcem te da je i bar hotela radio sve dok je bilo gostiju.

26.Ocjenjujući iskaz predstavnika oštećenika kao svjedoka Wolfanga Hallera sud također primjećuje kako imenovani iskazuje da je Nicole Gastl bila zadužena za isplatu plaća i kao recepcionar vodila je brigu o smještaju, da se novac nalazio u sefu, sef u uredu u posebnoj prostoriji, a ključ od sefa da je imala Nicole Gastl koja mu je rekla da je te večeri zaboravila ključeve od ureda i da ih je ostavila na regalu u uredu. Ocjenjujući iskaze ispitanih svjedoka Andreje Miškić i Nicol Erika Depauli u ponovljenom postupku sud također ocjenom njihovih iskaza ne može izvesti zaključak o okrivljenikovoj kaznenog odgovornosti za predmetno kazneno djelo kao niti iz iskaza Christiana Krimbahera.

27.Ocjenjujući materijalne dokaze, posebno zapisnik o očevidu iz kojeg je vidljivo mjesto provale i razbacane stvari te okrivljenikova soba u kojoj je pronađen račun koji je pripadao dokumentaciji hotela i nalazio se u sefu sud također ne može nedvojbeno izvesti zaključak da je okrivljenik počinio tu provalu i otuđio novac.

28.Ovo stoga što je taj račun u okrivljenikovu sobu, a nakon njegovog odlaska mogao staviti bilo tko drugi.

29.Također je neživotno i nelogično , a što je nesporno utvrđeno da je okrivljenik nakon što je provala izvršena, otišao u Republiku Hrvatsku o čemu iskazuje svjedok Gabriel Buzila, koji ga je vozio, izvršena je pretrage okrivljqenika na granici prilikom koje nije pronađen novac koji bi poticao iz predmetnog događagaja, nakon svega jednog dana vratio se u hotel. Neživotno je i nelogično da bi se okrivljenik sa teritorija Republike Hrvatske, vraćao u Republiku Austriju i hotel u kojem izvršena provala, a da je zaista stvarni počinitelj tog kaznenog djela, već sud prihvaća okrivljenikovu

obranu kao istinitu, da je ponovno napustio Republiku Austriju kako ne bi neosnovano završio u pritvoru jer su mu takvu mogućnost iznosili prilikom ispitivanja tada u svojstvu svjedoka , a tako mu je rekla i Nicole Gastl, što on i navodi u svojoj obrani.

30.Jedino što se može nedvojbeno zaključiti da je okrivljenikova soba u kojoj je boravio za vrijeme provale bila u neposrednoj blizini prostorije u kojoj je provaljeno, a kada se cijeni činjenica da je u to vrijeme u hotelu bilo dosta gostiju koji su se slobodno kretali po hotelu praktički cijelu noć, da su postojala dva ulaza u tu prostoriju od kojih je jedan bio u neposrednoj blizini ostalih sadržaja hotela, poput noćnog bara i slično što uostalom potvrđuju ispitani svjedoci te uz činjenicu da je okrivljenik u noćnim satima poslao SMS poruku svjedoku Buzili kako čuje buku (svjedok Buzila je bio zadužen za održavanje hotela pa bi bilo logično i da je išao provjeriti što se događa nakon te poruke, da ju je pravovremeno vidio) i uz činjenicu da nikada nije izvršena stvarna inventura otuđenog novca , kao i da je račun pronađen u hotelskoj sobi okrivljenika , nekoliko dana nakon provale i nakon okrivljenikova ponovnog odlaska u Republiku Hrvatsku, a uz to i na temelju iskaza ispitanih svjedoka da je za mjesto gdje se sakrivao ključ sefa znalo dosta osoba to sud na temelju ovako utvrđenog činjeničnog stanja ne može nedvojbeno zaključiti da je upravo okrivljenik počinitelj predmetnog kaznenog djela na način kako se to navodi u izreci ove presude, već da su ga jednako tako mogle počiniti i ostale osobe iz hotela pa je sud okrivljenika uslijed nedostatka dokaza po načelu "in dubio pro reo" oslobodio optužbe te temeljem odredbi iz izreke presude odlučio da nastali troškovi ovog postupka u cijelosti padnu na teret proračunskih sredstava, a oštećenika sa ostvarenjem imovinskopravnog zahtjeva uputio u parnicu u cijelosti.

31.Slijedom iznijetog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Osijek, 19. listopada 2026.

S U D A C

Siniša Gudelj

Dokument je elektronički potpisan:
Siniša Gudelj
Vrijeme potpisivanja:
19-10-2026
10:02:01

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97=#0C1156415448522D333836323537393333333033
OU=Signature
S=Gudelj
G=Siniša
CN=Siniša Gudelj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu izjaviti žalbu u roku od petnaest dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi pisano u četiri primjerka putem ovog suda a o istoj odlučuje Županijski sud u Varaždinu.

Dostaviti:

1. ODO u Osijeku na broj
2. okrivljeniku
3. branitelju okrivljenika
4. oštećeniku

Broj zapisa: **9-3088e-cb399**

Kontrolni broj: **088e4-4abd5-6ecad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Siniša Gudelj, O=OPĆINSKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.